

Ved fastlæggelsen af, hvilke institutioner der skal henregnes til „den offentlige forvaltning“, skal der lægges vægt på en bedømmelse af institutionernes organisatoriske placering, og kun i tilfælde, hvor denne kan give anledning til tvivl, tillige på, hvilke funktioner institutionen udøver. Udtrykket offentlig forvaltning har således samme indhold som det tilsvarende begreb i loven om offentlighed i forvaltningen. Således kan institutioner, der er oprettet på privatretligt grundlag, som f. eks. selvejende institutioner og foreninger, kun henregnes til „den offentlige forvaltning“ og dermed være omfattet umiddelbart af loven, såfremt de udøver offentlig virksomhed af mere omfattende karakter og derved er undergivet intensiv offentlig regulering, tilsyn og kontrol. Institutioner, der er organiseret i selskabsform, f. eks. aktieselskaber og interessentskaber, falder uden for loven, medmindre de inddrages i medfør af forslaget § 2.

Omfattet af loven er endvidere kun registre, der føres for offentlige forvaltningsmyndigheder, dvs. føres i forbindelse med løsning af forvaltningsopgaver. Det er i den forbindelse uden betydning, om registeret føres af myndigheden selv, eller om den tekniske bearbejdning foretages af en anden offentlig myndighed eller et privat edb-servicebureau. Uden for loven falder edb-registre, der føres af offentlige myndigheder, men for private, f. eks. registrering der foretages i forbindelse med private forskningsprojekter. På dette punkt fraviger lovforslaget betænkningens udkastet.

Den myndighed, for hvilken et register føres, vil typisk tillige være den registeransvarlige myndighed i den betydning, hvori dette udtryk anvendes i dette lovforslag. Det er denne myndighed, der har den retlige rådighed over de oplysninger, der indgår i registeret, og som derfor også inden for rammerne af loven og de fastsatte forskrifter må tage stilling til, i hvilket omfang begæringer om at blive gjort bekendt med de registrerede oplysninger kan imødekommes. I visse tilfælde, navnlig hvor et register føres for flere myndigheder, kan spørgsmålet om placeringen af dette registeransvar i snæver forstand give anledning til tvivl, og det må da præciseres i de forskrifter, der fastsættes for det pågældende register.

Edb-registre er i *stk. 2* afgrænset som registre eller andre systematiserede fortegnelser, hvor der gøres brug af elektronisk databehandling. Det er herved forudsat, at en ansamling af systematiserede oplysninger skal have en vis selvstændig tilværelse for at kunne anses for et register. Begrebet edb-registre er ikke en datateknisk definition i den forstand, at det er identisk med registerbegrebet i et edb-system,

f. eks. et magnetbånd. Det vil således normalt være rimeligt at anse hele systemet — f. eks. CPR-registeret — bestående af flere datafiler eller delregistre og de til disse hørende programmer m. v. som ét edb-register, såfremt systemet teknisk og administrativt fungerer som en enhed. Den nærmere afgrænsning af edb-registerbegrebet må overlades til praksis.

I *stk. 3* fastlægges nærmere, hvad der forstås ved personoplysninger. Personoplysninger er herefter oplysninger, som kan henføres til bestemte personer, selv om dette forudsætter kendskab til personnummer, registreringsnummer eller lignende særlige identifikationer som f. eks. løbenummer. Offentlige myndigheders edb-registre er kun omfattet af loven, hvis registeret indeholder sådanne oplysninger. Denne begrænsning skyldes, at lovens hovedsigte er at beskytte de enkelte borgere mod datamisbrug. Forudsætningen for, at der overhovedet kan ske sådanne krænkelse, er, at registeret kan give oplysninger om bestemte personer.

Registeret må således indeholde oplysninger, som kan identificere en bestemt person, for at være omfattet af loven. Det vil først og fremmest sige oplysninger om navn og adresse eller personnummer. Efter formuleringen er det imidlertid ikke nødvendigt for at bringe registeret ind under loven, at identifikationsoplysningen er alment bekendt eller umiddelbart tilgængelig. Også registre, som indeholder identifikationer, som kun gør det muligt for den indviede at forstå, hvem en oplysning vedrører, omfattes af loven. Det er således tilstrækkeligt, at der i registeret findes et løbenummer eller lignende, f. eks. medlemsnummer eller journalnummer. Hvis f. eks. navn og adresse erstattes af en speciel nummerering, der kan føres tilbage til den oprindelige individuelle oplysning, er dette ikke tilstrækkeligt til at undtage registeret fra loven.

Det er ikke afgørende, om registeret efter en traditionel sprogbrug kan kaldes et personregister. Loven omfatter således også tingsregistre, f. eks. motor- eller ejendomsregistre, der indeholder oplysninger om ejerforhold, der kan henføres til bestemte personer. Det samme gælder erhvervsregistre med personoplysninger.

#### Til § 2.

Bestemmelsen træder i stedet for § 2 i betænkningens udkastet, hvis affattelse efter justitsministeriets opfattelse ville kunne give anledning til fortolkningstvivel. Efter bestemmelsen kan vedkommende minister efter indhentet udtalelse fra registertilsynet bestemme, at registre, der føres for nærmere angivne selskaber m. v., skal være omfat-